

På svingtur til Alperne 2017

Oprettet: mandag, 11. september 2017 17:51

Skrevet af Lars Mikkelsen

I mange år har jeg drømt om at køre i alperne, der lokker med et mylder af snoede småveje, hårnålesving, snefyldte bjergtoppe og nogle af Europas højeste og mest dramatiske bjergpas. Oprindeligt var transportmidlet i drømmen min daværende BMW R1200GS motorcykel. Men jeg nåede det ikke, inden den blev solgt i slutningen af 2014.

Jeg havde noget ekstra ferie, som skulle afvikles i løbet af eftersommeren 2017, så nu skulle det være. Alperne skulle erobres i min MX5.

Egentlig havde jeg en plan om at tage af sted alene, for det har jeg aldrig prøvet, men inden jeg fik set mig om, ville en lille gruppe med, nemlig Cady i en NC 2,0 Roadster Coupé fra 2009, Steen og Annemarie i en NC 2,0 Roadster Coupé fra 2011, Jon i en ND 2,0 fra 2016, og jeg selv i min NB 1,8 fra 1999.

Jeg byggede ruter i BaseCamp til alle dagene, som både indeholdte transportstrækninger på motorveje, masser af småveje, og flere af de spændende og udfordrende bjergpas. Ruterne går som udgangspunkt altid uden om alle større byer, og jeg prøver også at undgå så mange mindre byer, som det nu er praktisk muligt.

Det er min erfaring, at man på en transportdag kan klare op til 7 til 8 timer i effektiv transporttid. Øvrige dage, hvor der køres småveje, sving og bjergpas, er en effektiv transporttid på 4½ til 5½ time mere passende. Der skal nemlig også være tid til at holde nogle pauser, og man bør efter min mening ikke køre længere, end at man kan være fremme ved dagens destination sidst på eftermiddagen.

Med ovenstående tommelfingerregler for transporttider, er det enkelt med BaseCamp, at finde ud af, hvor langt man kan nå at køre pr. dag, hvorved man også let kan finde ud af, hvor det er hensigtsmæssigt at overnatte. Jeg har rigtig gode erfaringer med at vælge små familiedrevne hoteller uden for de store byer. Jeg bruger BaseCamp, Google, Trustpilot og Hotels.com til at finde frem til egnede hoteller, men vælger altid at kommunikere og booke direkte hos det enkelte hotel. Herved opnår jeg både gode priser og særdeles god betjening – At man enkelte gange kan få sig nogle overraskelser på trods af grundig research, følger der et par eksempler på i løbet af denne historie.

Fredag d. 01.09

Tidligt op, for vi skal mødes på Karlslunde rasteplads kl. 05.15. For pokker hvor er jeg træt, for selv om jeg ikke er meget for at indrømme det, lider jeg altid af rejsefeber dagen inden jeg skal på ferie, så mange timers søvn er det ikke blevet til.

Afsted til Gedser-Rostock færgen, hvor det er muligt at få ganske billige billetter, hvis man altså er ude i god tid.

Efter en solid morgenbuffet på færgen, blev kalecherne klappet ned. I med de formstøbte hørepropper og så ellers afsted på de kun moderat fyldte motorveje som vender mod syd i den østlige del af Tyskland. Der venter godt 600 km motorvejskørsel forude.

Motorvejskørsel er kedelig mener mange, men det er effektivt som bare pokker, når der på mindst mulig tid skal tilbagelægges flest mulige kilometer. En marchhastighed på omkring 130 km/t er passende i en NB med åben kaleche, og tempoet passer meget godt til pulsen på de tyske motorveje. Der cruises let afsted, solen skinner, og flere gange tager jeg mig selv i at smile fra øre til øre. Jeg glæder mig som bare pokker.

Smilet varer ved lige indtil vi ankommer til dagens destination, Gasthaus Pension Riebel, i den lille by Etzenricht. På den låste hoveddør er klistret et stort skilt, hvor der står "Sommerferielukket" – Hvad pokker er det nu for noget. Jeg havde jo skrevet sammen med ejeren flere gange – Nederst på skiltet står der med småt, at hotellet dog er åbent for gæster, som har bestilt i forvejen. Man skal blot ringe på et telefonnummer, og så vil der blive åbnet. Værelserne viste sig at være

rigtig rene fine. På grund af sommerferielukningen var hotellets restaurant ikke åben, så vi fandt en restaurant i nærheden, der serverede de største wienerschnitzler jeg til dato har set. De var store som "lokumsbrætter", og selv om jeg er et notorisk madøre, måtte der levnes.

Lørdag d. 02.09

Dagens etape startede med motorvejskørsel syd på. Lidt senere skiftede vi til mindre og sjovere veje. Snart blev grænsen til Østrig krydset. Og så begyndte det ellers regne i stride strømme. Bjergene dukkede op, men vi fik ikke set meget til dem, for de var indhyllede i tåge og tunge regnskyer. Jeg tror også, at vi alle havde nok at gøre med at styre bilerne sikkert igennem vejene, der bare blev mere og mere snoede.

Vi nåede sikkert nåede frem til Hotel SonnEgg i Sahlbach. Selv om priserne var lave, viste hotellet sig at være et luksushotel, med stor wellnessafdeling, et rigtig godt køkken og en fornem slyngelstue med et pænt udvalg af lokal humle i hanerne – lige noget der passede selskabet.

I løbet af eftermiddagen tog regnen om muligt til, og temperaturerne faldt til nær frysepunktet. Hotellets receptionist fortalte os, at vi godt kunne glemme alt om at køre Grossglockner Hochalpenstrasse, idet den var lukket på grund af store mængder sne. Snefaldet var massivt allerede fra 1700 meters højde, så vi blev rådet til helt at undgå alle højere bjergpas i området.

Heldigvis havde jeg taget en pc med, så jeg kunne bygge en alternativ rute til dagen efter.

Søndag d. 03.09

Dagen startede med kulde og massive mængder regn. Den alternative rute bragte os gennem Griessenpasset (967m) til dalene omkring Innsbruck. Vi undgik behændigt at køre på motorveje, ved hele tiden at følge de sjove gamle landeveje, som snoede sig ud og ind gennem et utal af små landsbyer.

Over middag skiftede vejret pludselig til høj solskin og ganske lune temperaturer, og det var en fornøjelse at klappe kalecherne ned og nyde den fantastisk flotte natur frem til dagens destination som er beliggende i bjergbyen Nauders i Østrig tæt på den Italienske og Schweiziske grænse.

Vi ankom til det lille hyggelige hotel Alpetta, som de næste par dage skulle danne base for vores ture. Ejeren er passioneret motorcykelkører og turleder, der kender vejene som sin egen bukselomme. Han kunne berolige os med, at det gode vejr ville fortsætte et par dage, og at solen ville smelte sneen på de højtbeliggende veje, så alle pas i området ville være åbne og farbare fra dagen efter.

Mandag d. 04.09

En smuk dag med høj solskin og helt klart vejr. Sneklædte bjergtoppe så langt øjet rakte. Man måtte ind imellem knibe sig i armen for sikre sig om, at der ikke bare var tale om en drøm. Kalecherne blev klappet ned, og så ellers afsted af de små snoede veje. Resichen passet (1507m) bragte os til Italien, hvor vi via den smadderhyggelige, men trafikalt kaotiske by Merano, nåede frem til foden af Timmelsjoch passet (2474m). Og så gik det ellers opad og opad i en herligt afvekslende natur, som omkring de 2000 meter åbnede sig helt op til den mest fantastiske udsigt man kan forestille sig. Ind i Østrig igen og så nedad til betalingsanlægget. Videre af sjove veje gennem Sölden og Piller Höhe passet (1073m). Da vi sidst på eftermiddagen returnerede til hotellet, var vi alle euforiske, fyldt med oplevelser og ganske trætte, oven på en dag fyldt med kurver og hårnålesving.

Tirsdag d. 05.09

Dagen startede lidt køligt og overskyet, men det klarede hurtigt op, så vi kunne køre med kalecherne klappet ned. Endnu engang til Italien via Reichen passet og frem til foden af passenes konge: Stelvio-passet (2757m), der af Top Gear er kåret som en af de bedste og mest krævende køreoplevelser i verden. Vi var der nogenlunde tidligt, så der var ganske god plads på de utallige og helt vilde hårnålesving, hvor det hele tiden gjaldt om at have tungen helt lige i munden. Mange af svingene var så skarpe og stejle, og sigtbarheden i forhold til modkørende køretøjer nærmest ikke eksisterende, at vi flere gange måtte ned i første gear for overhovedet at komme rundt og op. Vi holdt en længere kaffe- og Apfelstrudel pause på den hyggelige bjergcafe Himalaya, hvorefter det gik ned ad, gennem et utal af lidt bredere hårnålesving til Passo di Foscagno (2291m), som førte os til den lille todfrie by Livigno, hvor der blev shoppet lidt i de todfrie butikker.

Via den næsten 4 kilometer lange og ensporede tunnel Munt la Schera nåede vi ind i Schweitz, og fulgte en perlerække af små snoede veje tilbage til hotellet, hvor vi måtte skylle dagens krævende rute og oplevelser ned med en kølig fadbamse eller to. Hold da helt op, hvor var det en vild svingdag!

Onsdag d. 06.09

Tid til at sige farvel til Hotel Alpetta og Nauders. Lidt med vemod, for der er tale om et skønt område, fyldt med sjove snoede veje og pas, som vi kun nåede at udforske en lille del af. Ydermere var værelserne pæne, maden god, hotelejerens og hans familie meget imødekommende og søde, og så var priserne mere end rimelige. Jeg kommer helt sikkert tilbage til hotellet og området en anden gang.

Målet for dagens kørsel var Schwarzwald i Tyskland, som vi ville køre til via små veje, en perlerække af pas og langs Bodensee. I løbet af formiddagen begyndte det at regne, og regnen tog bare til og til. Passene Albergpass (1793m), Flexenpass (1773m), Hochtannbergpass (1676m) blev kørt i massiv regn og tåge, hvilket var en nervepirrende oplevelse, for små "floder" af vand løb ned langs de dårlige veje, og fyldte enhver lunke med store mængder vand. Bilerne steppede rundt i svingene. Og selvfølgelig var der ingen autoværn nogen steder. Steen sagde på et tidspunkt meget malerisk, at der kun er et trin ned, hvis man kikser en sving - til gengæld er trinnet pokkers langt!

Over sidste pas, Losenpass (1139m), inden Bodensee, stoppede det med at regne. Solen begyndte at skinne, og temperaturen blev sommeragtig op til 25-26 grader.

Da vi nærmede os Schwarzwald satte regningen igen massivt ind. Vi kørte forkert et par gange, og havde i det hele taget mere end svært ved at finde Berghotel Kandelhof, som umiddelbart ikke var til at få øje på, selv om vi til sidst fandt den rigtige vej. Vi måtte vende om et par gange, og så da godt nok noget som lignede forladte lade-agtige bygninger neden for vejen, men sådan så hotellet i hvert fald ikke ud ifølge hotellets hjemmeside (prøv selv at tjekke kandelhof.de). Til sidst fik vi øje på en håndskrevet seddel i vejkanthen, hvor der stod OFFEN, og en pil der pegede ned af en lille grusvej til de lade-agtige bygninger. Vi vågede os derned, men det så forladt ud. Døren til hotellet var ulåst, og vi gik ind. Pludselig kom en meget mærkelig skummelt udseende mand ud fra et rum og sagde, at vi måtte være gæsterne fra Danmark - Tankeren blev klart ledt hen på den unge par, der i kultfilmen "Rocky Horror Picture Show" ankom til et forladt slot - Der var ingen andre gæster at se, men jo da, køkkenet var åbent til kl. 19! Værelserne var oppe af en smal knirkende trappe, og enkeltværelserne var med bad og toilet på gangen viste det sig. Hmm. Vi var for trætte til at finde et andet sted, så vi indvilgede i at overnatte der. Maden var helt i orden og vi fik da også en øl bagefter, men omkring kl. 20.00 forsvandt værten og hans kone, og så kunne man ikke give sig til andet end at gå tidligt i seng, for internet eller telefonnet var der heller intet af.

Kandelhof kommer på min meget korte liste over "genbesøg: nej tak".

Torsdag d. 07.09

Vi ville hurtigst tilbage til civilisationen, og fordi vejret stadig var dårligt, satte vi GPS'erne til "hurtigst muligt" til Morbach i Mosel, hvilket gav en effektiv køretid på under 4 timer.

Herligt at ankomme til det gode hotel Am Kirschbaum i Morbach. Jeg har været der adskillige gange på motorcykel, og også sidste år sammen med min hustru. Værtinden kunne genkende mig fra tidligere, og vi fik super gode værelser og udsøgt betjening.

Herligt med en helt kørefri eftermiddag, som blev brugt til en slentretur rundt i Morbach og et besøg i en ret kendt italiensk iscafé, der serverer de største og bedste isanretninger, jeg nogensinde har smagt.

Fredag d. 08.09

Steen havde fået den gode idé, at vi skulle aflægge MX5'ernes mekka, I.L. Motorsport i Hürth uden for Köln et besøg, så vi valgte at køre den første del af dagens tur langs Mosel, hvorefter vi satte kursen direkte mod I.L. Motorsport.

Da vi ankom, annoncerede et opslag, at butikken var lukket, men at man kunne købe varer på deres lager på gaden bagved. Lidt slukørede gik vi over til lageret og gik i gang med at købe mange "uundværlige" dele til de to NC'ere og ND'eren. Og sikke en god betjening. Efter udlevering af de mange dele, tilbød manden at åbne butikken, så vi kunne kigge den an. Han lavede også kaffe, og var i det hele taget meget selskabelig: I køber mange dele i Danmark. Vi har en storkunde som hedder Andreas fra et firma, som hedder Au2fast, der jævnligt henter hele vognlæs af dele – Om vi kendte ham? Ja da J

Så satte regnen ellers ind igen, og det regnede massivt hele resten af vejen til Melle, hvor turens sidste overnatning var booket på de udmærkede Hotel Bayrischer hof.

Lørdag d. 09.09

Det regnede fortsat massivt om morgenen, og vejrudsigten lovede store mængder regn hele vejen hjem, hvilket bestemt holdt stik.

Jon var kørt direkte hjem dagen før, så kan kunne nå et eller andet arrangement. Cady, Steen og Annemarie ville køre op gennem Jylland og over Storebæltsbroen. Jeg ville med Puttgarden-Rødby færgeren. Så vi tog afsked med hinanden og kørte afsted i regnen.

Midt på eftermiddagen kunne jeg sætte min NB i garagen.

Turens samlede længde var 3581 km. Vi fik trods alt kørt mange gode topløse kilometer, så turens store mængder regn har på ingen måde slået skår i glæden, for man sidder jo trods alt i tørvejr, når regnen vælter ned. Jeg tør til gengæld slet ikke tænke på, hvordan turen ville have været, hvis den var kørt på motorcykel.

Min NB har fungeret helt problemfrit på turen og klarede uden problemer de stejle bjergpas i ganske friskt tempo når vejene var tørre. Selvfølgelig havde de nyere og kraftigere NC'ere og ND'eren med 2 liters motorer en fordel af det bedre bundtræk, når det gik stejlt opad, og bedre bremser, når det gik nedad, men jeg havde det garanteret lige så sjovt som de andre.

Vi kørte alle med GPS'ere, hvor de byggede ruter var indlæste, og vi skiftedes til at være turledere.

Det har været en fornøjelse at dele oplevelserne med mine rejsefæller.

Om jeg skal til alperne en anden gang. YES, helt sikkert J

LarsM

